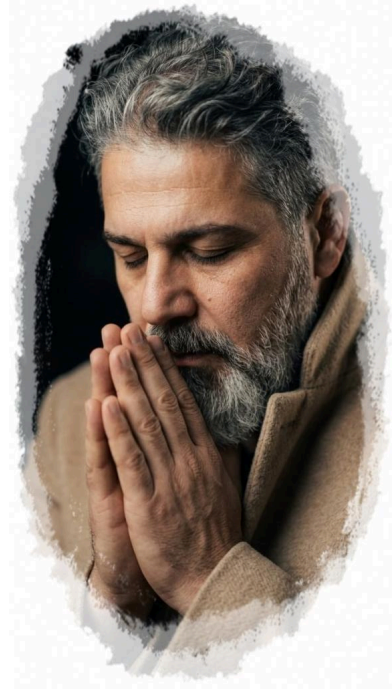

Teslimiyet

– redfer · 10 Nisan 2026

Artık itiraz etmiyorsun;
kalıbın dar elbiselerinden sıyrıldın,
Kendi bedeninin surlarını aştın da,
ruhun kaygılarıyla kuşanıp geldin.
Fâni öncelikleri bir kenara asıp,
kalbin ezeli davetine icabet ettin;
Ruhunu kurtarma telaşıyla,
kendi nefsinden hicret ediyorsun.

Üzerindeki o kaba beden örtüsü inceliyor, görüyorsun;
Kalıbının tortuları eridikçe,
kalbinin berraklığı bir cevher gibi parlıyor.
Vahyin o kutsi rayihasıyla tanışıyor,
yeniden buluşuyorsun;
Sanki çoktan beri o kaynağa akıyorsun.
Aklını Kur'an'ın iniş üssü kıldın;
Artık her harf sende yeniden nazil oluyor,
sende can buluyor.

"İkra!" nidası kalbinin gözüne dokunuyor ilkin;
Dağınık ne varsa içinde birleşiyor, ceme dönüşüyor ruhun.
Eprimiş lezzetler dilinde billurlaşıyor, duruluyor an;
Mekân, o mutlak berraklığa bürünüyor.
Tasadüfün karanlığı dağılıyor,
hiçbir şey rastgele durmuyor artık;
Sıradan görünen ne varsa biricikleşiyor,
"bitaneleşiyor nazarında.
Taneleri anlamlı bir tespîh gibi ipe diziyor gönlün;
Kâinat, yakınlığın o sıcak nefesiyle ısınıyor.

Her an yeniden yaratılan bir evrenin hayretiyle dolusun;
İlk defa görür gibi bakıyor, ilk defa tadar gibi şükrediyorsun.
Rabbînin adıyla dokunuyorsun toprağa, suya ve ekmeğe...
Ezelden beri burada olmadığını,
bir emanetçi olduğunu bildin;
Ebediyen kalmayacağını,
"şimdilik" bir misafîr olduğunu fark ettin.
Taze bir bakış oldun âleme;
kendini her an O'nunla yeniliyorsun.

Heyecanla kıyama dururken
besmelen lafta kalmıyor artık;
Kalbinin en derin dehlizlerine iniyor
o muazzam isim.
Hiçbir şeyin sana ait olmadığını,
mülkûn sahibini idrak ettin;
Sadece O'nun merhametiyle
bu varlık sofrasına buyur edildiğini görüyorsun.
Dilin "Bismillahirrahmanirrahim" derken,
ruhun bu hakikate canı gönülden katılıyor.

Kalp gözünle seyrediyorsun Esmâ-i Hüsnâ'yı varlık aynasında;
İçinde o güzel isimlerin nurânî şelalesi akıyor,
sırlar okunuyor gönlünde.
Gönlüne değen her ışıkla yeni renklere ayrılıyor,
taze tecellilerin eşîğinde duruyorsun.
Allah adına var oluyor,
Allah için azalırken

O'nun katında çoğalıyorsun;
Ete kemiğe bürünmüş bir "teslimiyet" nişanesinin artık.

Başkalarının merhametinden ümidini kestir,
sahte şefkatlerden yüz çevirdin;
Biricik Rahman'ı tanıdın,
O'nun sofrasında şefkatle doyuruldun.
Rahim'in bahçesine yerleştin;
dünyanın tükenişine şahit olurken,
Dudağını sonsuzluğun kevserine,
yüzünü cennetin meltemine çevirdin.

Kerim'in sofrasında,
rızkı doğrudan Veren'den biliyor,
Eden'i tanıyorsun.
Artık verilenlerle deđil,
Veren'le tanışyorsun

redfer